

**การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ
ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context กับวิธีสอนแบบปกติ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทพศิรินทร์คลองสิบสาม ปทุมธานี**

อภัสรา สัตตา*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลองคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุมคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 30 คน โรงเรียนเทพศิรินทร์คลองสิบสาม ปทุมธานี ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองจำนวน 10 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กับแบบฝึกทักษะ 2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ 3) แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ เรื่อง เรื่อง Grammar in Context 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติค่าเฉลี่ย () ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S. D.) ค่า t-test แบบ Dependent และแบบ Independent

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.89/81.75 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

*นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชานวัตกรรมหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context สูงกว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ

แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context, เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, วิธีสอนแบบปกติ

Abstract

The purposes of this research were 1) to develop grammar practicing exercises named “Grammar in Context” to setting at 80/80 criteria, 2) to compare students English proficiency before and after using grammar practicing exercises named “Grammar in Context” as well as 3) to compare students English proficiency between those who learnt with grammar practicing exercises named “Grammar in Context” and those who learnt with the traditional method. The target samplers were totally 30 students from Mathayom 3/1, and the control group were totally 30 students from Mathayom 3/2 of Debsirin Klongsibsam Pathumthani School. All samplers were selected randomly, and were tested for 10 classes in the first semester of academic year 2018.

The research tools consisted of 1) English grammar practicing lesson plans, 2) general lesson plans, 3) English grammar practicing exercises named “Grammar in Context”, and 4) English proficiency test analyzed by using the average (\bar{X}), standard deviation (S. D.), T-test value both “Dependent” and “Independent”.

The results were..

1. The efficiency of English grammar practicing exercises named “Grammar in Context” got 81.89/81.75 which was above the criteria 80/80.

2. Students English proficiency of those who learnt by using English grammar practicing exercises named “Grammar in Context” significantly increased for .05 comparing between after and before using the exercises.

3. Students English proficiency of those who learnt by using English grammar practicing exercises named “Grammar in Context” was significantly higher for .05 than those who learnt by traditional method.

บทนำ

ภาษาที่มีผู้ใช้มากที่สุดในโลกจากการสำรวจของ internetworldstats.com ใน 2 ประเภทด้วยกัน คือ ภาษาที่มีคนพูดมากที่สุดในโลก และ ภาษาที่มีคนใช้ทางอินเทอร์เน็ตมากที่สุดในโลก ซึ่งภาษาอังกฤษถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 4 โดยมีผู้ใช้เป็นภาษาแม่ประมาณ 328 ล้านคน มีคนที่ใช้ทั่วโลกทั้งหมดประมาณ 1.8 พันล้านคน และเป็นอันดับที่ 1 ของภาษาที่คนใช้ทางอินเทอร์เน็ต คิดเป็น 26.8 % (เว็บไซต์ th.interscholarship.com) ด้วยภาษาอังกฤษ เป็นภาษาสากลที่มีการใช้อย่างแพร่หลายมากที่สุดภาษาหนึ่ง โดยที่องค์ความรู้ที่สำคัญของโลกส่วนใหญ่ถูกบันทึกและเผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษ จึงมีความจำเป็นที่ต้องจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือเข้าถึงองค์ความรู้และก้าวทันโลก รวมถึงพัฒนาตนเองเพื่อนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ 2557 : 1)

ไวยากรณ์เป็นส่วนสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ ดังที่ คริสตัล (Crystal 2002:190) กล่าวว่าไวยากรณ์เป็นสิ่งที่อยู่ติดกับตัวภาษา เป็นส่วนสำคัญของภาษา มีภาษาเกิดขึ้นเมื่อใดไวยากรณ์ก็เกิดขึ้นเมื่อนั้น ภาษาอยู่ตรงไหนไวยากรณ์ก็อยู่ตรงนั้น มีการใช้ภาษาที่ใดก็มีการใช้ไวยากรณ์ที่นั้น คนที่พูดภาษาใดได้ก็แสดงว่าต้องมีความรู้ไวยากรณ์อยู่แล้ว เบตสโตน (Batstone 2002 : ix) กล่าวว่าไวยากรณ์นับเป็นส่วนหนึ่งของการสัมพันธ์ข้อความ (discourse) มีบทบาทสำคัญต่อการอ่านและการสนทนา นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์กับคำศัพท์จนยากที่จะแยกศึกษาออกเป็นคนละส่วน ผู้ใช้ภาษาที่ขาดความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ตามสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม จะไม่สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเพราะไวยากรณ์เป็นสิ่งที่แทรกเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของภาษานั้นเอง จึงกล่าวได้ว่าไวยากรณ์เป็นส่วนประกอบหนึ่งที่สำคัญ เนื่องจากเป็นโครงสร้างของรูปประโยคที่ใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการพูด การอ่าน หรือการเขียน

จากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2560 วิชาภาษาอังกฤษ จัดโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ) เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2561 โดยข้อสอบแบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ การฟังและการพูด (Listening and Speaking) การอ่าน (Reading) และการเขียน (Writing) ซึ่งทุกส่วนล้วนแล้วแต่มีไวยากรณ์ประกอบอยู่ในประโยคภาษาอังกฤษ และผลการทดสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทพศิรินทร์คลองสิบ

สาม ปทุมธานี วิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ย 27.48 ซึ่งต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของระดับประเทศ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 30.45 และลดลงจากคะแนนเฉลี่ยปีการศึกษา 2559 ที่มีคะแนนเฉลี่ยคือ 29.50 และจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ซึ่งเป็นนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2561 นี้ มีผลการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 2.45 (ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนเทพศิรินทร์คลองสิบสาม ปทุมธานี, 2560) ทำให้เห็นว่านักเรียนยังมีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งการจะพัฒนาให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น และเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น จำเป็นต้องรู้ไวยากรณ์ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะทำให้นักเรียน ฟัง พูด อ่าน และเขียน ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถใช้ในการสอบ การสื่อสาร และการแสวงหาความรู้ต่อไปได้

แบบฝึกทักษะมีประโยชน์และมีส่วนช่วยทั้งครูและนักเรียน โดย กรีน และวอลเตอร์ (Green and Walter 1971 : 496) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของ แบบฝึกไว้ดังนี้ 1) แบบฝึกเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก 2) ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะในการใช้ภาษาให้ดีขึ้น 3) ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้ประสบผลสำเร็จในทางจิตใจมากขึ้น 4) ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน โดยมีการฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง 5) ช่วยเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนจบเรียนแล้ว 6) ช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง 7) ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจนขึ้น 8) ช่วยให้นักเรียนฝึกฝนได้เต็มที่นอกเหนือจากที่เรียนในหนังสือเรียน 9) ช่วยประหยัดแรงงานและเวลาของครู 10) ช่วยให้ผู้เรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง

จึงสรุปได้ว่าแบบฝึกทักษะ มีความสำคัญและจำเป็น เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น สามารถจดจำเนื้อหาบทเรียนได้คงทน ทำให้เกิดความสนุกสนานในขณะที่เรียน ทราบความก้าวหน้าของตนเอง สามารถนำแบบฝึกมาทบทวนเนื้อหาเดิมได้ด้วยตนเอง นำมาวัดผลการเรียนหลังจากที่เรียนแล้ว ตลอดจนสามารถทราบข้อบกพร่องของนักเรียนและนำไปปรับปรุงแก้ไขได้ทันท่วงที ซึ่งจะช่วยให้ครูประหยัดเวลา ค่าใช้จ่าย และลดภาระของครูได้มาก ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนสามารถนำภาษาไปใช้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

จากปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทพศิรินทร์ คลองสิบสาม ปทุมธานี ทำให้ผู้วิจัยต้องการแก้ปัญหาเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจหลักไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้นนำไปสู่การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะ

พัฒนาแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ เรื่อง Grammar in Context เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้ แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context กับนักเรียนที่เรียน โดยวิธีสอนแบบปกติ

สมมุติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context หลังเรียน สูงกว่า ก่อนเรียน
3. นักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียน โดยวิธีสอนแบบปกติ

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทพศิรินทร์คลองสิบสาม ปทุมธานี ตำบลบึงคอไห อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 5 ห้องเรียน เป็นจำนวนนักเรียน 164 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทพศิรินทร์คลองสิบสามปทุมธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 60 คน ได้มาจากการสุ่มอย่าง

ง่าย (simple random sampling) โดยการจับสลาก ให้ห้องหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ เรื่อง Grammar in Context และอีกห้องหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยวิธีสอนแบบปกติ ซึ่งเมื่อทำการจับสลาก แล้วได้ห้อง 3/1 เป็นกลุ่มทดลอง และห้อง 3/2 เป็นกลุ่มควบคุม

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2561 ใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง

ตัวแปรที่จะศึกษา

1. ตัวแปรอิสระได้แก่
 - 1.1 แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context
 - 1.2 วิธีสอนแบบปกติ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเป็นเนื้อหาสาระวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 โดยผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์ตามสาระมาตรฐานการเรียนรู้ มาตรฐาน ค 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล มาตรฐาน ค 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ มาตรฐาน ค 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ ตัวชี้วัด ค 1.1 ม.3/1 ปฏิบัติตาม คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน ค 1.2 ม.3/1 สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ค 2.1 ม.3/1 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง เหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา โดยจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน หน่วยที่ 3 เรื่อง Lifestyles และไวยากรณ์ในหน่วยการเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 30 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context ก่อนนำไปใช้ทดลองดังนี้

1. ดำเนินการหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะ กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้หาประสิทธิภาพ 3 ขั้นตอน

2. ดำเนินการปฐมนิเทศกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง เพื่อชี้แจงจุดประสงค์ในการทำวิจัย แนวทางดำเนินการวิจัย และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ พร้อมทั้งแจกเล่มแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context

3. ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน (Pretest) จำนวน 40 ข้อ ภายในเวลา 50 นาที

4. ทำการตรวจคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

5. ดำเนินการสอนกับกลุ่มตัวอย่างตามแผนการสอน โดยกลุ่มที่เป็นกลุ่มทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กับแบบฝึกทักษะ ส่วนกลุ่มควบคุมดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยเรียนตามตารางเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานสัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นเวลา 3 สัปดาห์ และเรียนในสัปดาห์ถัดมาอีก 1 คาบ รวมทั้งสิ้น 10 คาบ

6. ดำเนินการให้กลุ่มตัวอย่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หลังเรียน (Pretest) จำนวน 40 ข้อ ภายในเวลา 50 นาที

7. ทำการตรวจคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และการหาร้อยละ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context ใช้ค่าสถิติค่า t-test แบบ dependent ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบปกติ ใช้ค่าสถิติค่า t-test แบบ Independent ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.

ผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.89/81.75 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context เท่ากับ 32.53 คะแนน ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน ที่มีค่าเท่ากับ 17.85 คะแนน

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ระหว่างกลุ่มที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context ($\bar{X} = 32.53$, S.D. = 2.49) กับกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยวิธีสอนแบบปกติ ($\bar{X} = 26.20$, S.D. = 4.10) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context สูงกว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยข้อที่ 1 ประสิทธิภาพของแบบทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.89/81.75 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ 80/80 ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลต่อไปนี้

1.1 แบบทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context เป็นนวัตกรรมที่ใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทพศิรินทร์คลองสิบสาม ปทุมธานี ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่าน จากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ มาตรฐานและตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และสร้างโดยประยุกต์หลักการสร้างแบบฝึกทักษะของนักการศึกษาหลายท่าน โดยแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นนั้นประกอบไปด้วย คำชี้แจงสำหรับครู คำชี้แจงสำหรับนักเรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ สอดคล้องกับ สมเดช สีแสง และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2543 : 94) ได้กล่าวถึง

ส่วนประกอบของแบบฝึกหรือแบบฝึกหัด ที่ต้องประกอบไปด้วย ชื่อชุดฝึกในแต่ละชุดย่อย จุดประสงค์ คำสั่ง ตัวอย่าง ชุดฝึก และภาพประกอบ โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกทักษะที่มีภาพประกอบที่สวยงาม ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน สอดคล้องกับ อารีย์ บัวคุ้มภัย (2540: 21-22) ที่ได้กล่าวถึงการสร้างแบบฝึกไว้ว่า ต้องมีรูปภาพประกอบเพื่อเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ต้องมีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของผู้เรียน และเรียงลำดับง่ายไปยาก ต้องมีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้กว้างขวาง ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และไม่ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ผู้วิจัยจึงสร้างแบบฝึกหัดที่มีรูปแบบหลากหลาย โดยมีทั้งแบบเติมคำ แบบถูกผิด และอักษรไขว้ ซึ่งสอดคล้องกับ สุนันทา สุนทรประเสริฐ, 2544: 12-14 ที่กล่าวถึงรูปแบบของการสร้างแบบฝึกว่ามีทั้ง แบบถูกผิด แบบจับคู่ แบบเติมคำหรือเติมข้อความ แบบหลายตัวเลือก และแบบอัตนัย ทำให้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context มีความเหมาะสมต่อผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนสนใจ กระตือรือร้นในการศึกษาและทำแบบฝึกหัด

1.2 ประสิทธิภาพของแบบทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.89/81.75 ซึ่งประสิทธิภาพของของผลลัพธ์ (E2) น้อยกว่า ประสิทธิภาพกระบวนการ (E1) นั้น อาจเป็นผลมาจากในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้คู่กับแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นนั้น มีขั้นตอนการเฉลยแบบฝึกหัด เป็นการให้นักเรียนทราบข้อมูลย้อนกลับ (feedback) โดยเมื่อนักเรียนทำแบบฝึกแต่ละเรื่องเสร็จสิ้นครูจะเฉลยคำตอบของแต่ละกิจกรรม และตรวจให้คะแนนทันที ทำให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าในการเรียนของตน สอดคล้องกับ อารีย์ บัวคุ้มภัย (2540: 21-22) ที่ได้กล่าวถึงการสร้างแบบฝึกไว้ว่า ต้องให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าในการทำแบบฝึกทักษะของตนเพื่อเป็นการจูงใจให้เกิดการเรียนรู้ในโอกาสต่อไป ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจและกระตือรือร้นในการพัฒนาการเรียนรู้ของตน ส่งผลให้นักเรียนทำคะแนนแบบทดสอบท้ายบทเรียน ได้สูงกว่าคะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของโคลและชาน (Cloe and Chan 1994: 380, 322, อ้างถึงใน ณะพอ หล้าเจ้ 2554: 102) ที่กล่าวว่าทำให้การเสริมแรงทันทีเมื่อนักเรียนทำภาระงานเสร็จเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในระยะเริ่มต้นของการเรียนและข้อมูลย้อนกลับของครูที่เหมาะสมช่วยให้นักเรียนทราบว่าเขาได้เรียนรู้สิ่งใดไปบ้างแล้วและยังมีสิ่งใดอีกที่เขาจะต้องรู้เพื่อจะทำภาระงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. จากผลการวิจัยข้อที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context หลังเรียน สูงกว่า ก่อนเรียน แสดงว่าการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context ช่วยให้นักเรียนมี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยหลายเรื่อง ที่ศึกษาเกี่ยวกับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ดังเช่น ศศิวิมล กังลี (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทำแบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนการฝึกอ่านอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับ ปกัศรา กัลยาสนธิ์ (2553:บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยเกมสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะด้วยเกมสูงกว่าก่อนเรียน อย่างนี้้นัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสอดคล้องกับ ธนินฐา พรหมกอง (2553: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าผลสัมฤทธิ์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ วารุณี สุขชูเจริญกิจ (2556: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แผนผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเขียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แผนผังความคิด มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้อง กนิษฐา สมานชาติ (2557:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้แผนที่ความคิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. จากผลการวิจัยข้อที่ 3 นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบปกติ แสดงให้เห็นว่า การเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่าการเรียนโดยวิธีสอนแบบปกติ เนื่องจากการใช้แบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกหัดซ้ำ ๆ ได้ฝึกไวยากรณ์ซ้ำ ๆ มากกว่าการสอนแบบปกติ จึงทำให้นักเรียนเข้าใจไวยากรณ์และจำได้ดีมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ สคริเวนอร์ (Scrivener 2003 อ้างถึงในปาณิตา กิตติภรณ์กุล 2551, 27) ได้แนะนำขั้นตอนในการเรียนรู้ไวยากรณ์ไว้ว่า การที่นักเรียนจะรู้และเข้าใจไวยากรณ์ในทันทีที่ให้เห็นเป็นครั้งแรก เป็นไปได้อย่างจำเป็นจะต้องได้พบเห็นการใช้ไวยากรณ์เรื่องนั้นจำนวนบ่อยครั้ง ถึงจะเข้าใจได้ ซึ่งสอดคล้องกับ บุญเลิศ วงศ์พรหม (อ้างถึงใน จีรสุดา เลิศปัญญาบุษ, 2553) กล่าวว่าจำเป็นต้องมีการฝึกฝนไวยากรณ์ ซึ่งก็คือการทำซ้ำ ๆ ครั้งแล้ว

ครั้งเล่า ติดต่อกันจนกระทั่งสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยที่ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะกับการเรียนโดยวิธีสอนแบบปกติของกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ และพบว่า การเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการเรียนโดยวิธีสอนแบบปกติ ดังเช่น จรุงจิต วงศ์คำ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่องสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบปกติ สอดคล้องกับ วัฒนา สาลีรัมย์ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านในใจวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกกับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านในใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการอ่านในใจสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนปกติ อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ จริยา วิโรสง (2555: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการเรียนรู้ เรื่องการแจจแจงลูกและสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะและการเรียนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะมีความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เป็นงานวิจัยที่ต้องศึกษาทฤษฎี ข้อมูลหลายด้าน ประกอบกับการวางแผนการดำเนินงานที่ดี เพื่อให้ได้เนื้อหาและรูปแบบของแบบฝึกที่มีคุณภาพ เหมาะสมกับนักเรียน และดำเนินการวิจัยอย่างราบรื่น

1.2 ด้านประสิทธิภาพของฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น แสดงให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สูงขึ้น สามารถนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนได้ จึงเหมาะกับการนำไปใช้ประกอบการสอนปกติหรือใช้ในการสอนซ่อมเสริม

1.3 ในระหว่างการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกทักษะ ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย ไม่กดดันนักเรียนในการทำแบบฝึกหัด การจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่ดี จะช่วยลดความเครียดแก่นักเรียนและส่งเสริมการเรียนรู้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2. 1 ควรทำวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยวิธีสอนแบบปกติและกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยวิธีการอื่น ๆ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน การสอนไวยากรณ์เพื่อการสื่อสาร เป็นต้น

2. 2 ควรทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความคงทน (retention) ทางการเรียนรู้ระหว่างทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ กับวิธีสอนแบบปกติของนักเรียน ว่าวิธีการใดสามารถทำให้นักเรียนมีความคงทนทางการเรียนรู้มากกว่ากัน

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2544). **คู่มือจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุ
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จรรยา วิไลสง (2555). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการ เรียนรู้เรื่อง การแจกแจงและสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ และการเรียนแบบปกติ**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- จรุงจิต วงศ์คำ. (2550). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะกับวิธีการสอนแบบปกติ**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2538). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- โรงเรียนเทพศิรินทร์คลองสิบสาม ปทุมธานี. (2558). **วารสารเทพศิรินทร์ฯ ปทุมธานี**. ปีที่ 23(23) ปทุมธานี : บริษัทวิชั่นพีเพรส จำกัด.
- _____. (2559). **วารสารเทพศิรินทร์ฯ ปทุมธานี**. ปีที่ 24(24) ปทุมธานี : บริษัทวิชั่นพีเพรสจำกัด.
- วัฒนา สาสิทธิ์รัมย์. **การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านในใจวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกกับการสอนแบบปกติ**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.